

Praha:	08.04.2019	Městský úřad Černošice
Číslo jednací:	026697/2019/KUSK-DOP/Svo	OSÚ – oddělení dopravy
Spisová značka:	SZ_026697/2019/KUSK	a správy komunikací
Oprávněná úřední osoba:	Ing. Kateřina Svobodová	Podskalská 19
Značka:	DOP/Svo	120 00 PRAHA 2

ROZHODNUTÍ

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, jako věcně příslušný odvolací orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a podle § 40 odst. 3 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), rozhodl o odvolání účastníků řízení:

- Ing. Antonín Cvrček, nar. 17.04.1964, bytem Pražská 54, 252 02 Jíloviště
- Jan Cvrček, nar. 17.01.1956, bytem Pražská 2, 252 02 Jíloviště
- Ing. arch. Karel Cvrček, nar. 10.02.1955, bytem U Ovčina 1470, 263 01 Dobříš
- Ing. Martin Cvrček, nar. 13.12.1960, Pražská 147, 252 02 Jíloviště

proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice, odboru stavební úřad – oddělení dopravy a správy komunikací, ze dne 13.11.2018, č.j. MUCE 68401/2018 OSU, spis. zn.: výst.:11156/2018/Re, kterým bylo rozhodnuto v řízení dle § 142 odst. 1 správního řádu, že se na pozemku p.č. 451/1 a na části pozemku 333/2, oba k.ú. Jíloviště, nachází veřejně přístupná účelová komunikace, t a k t o:

Napadené rozhodnutí Městského úřadu Černošice, odboru stavební úřad – oddělení dopravy a správy komunikací, ze dne 13.11.2018, č.j. MUCE 68401/2018 OSU, spis. zn.: výst.:11156/2018/Re se odvoláním účastníků řízení

- Ing. Antonín Cvrček, nar. 17.04.1964, bytem Pražská 54, 252 02 Jíloviště
- Jan Cvrček, nar. 17.01.1956, bytem Pražská 2, 252 02 Jíloviště
- Ing. arch. Karel Cvrček, nar. 10.02.1955, bytem U Ovčina 1470, 263 01 Dobříš
- Ing. Martin Cvrček, nar. 13.12.1960, Pražská 147, 252 02 Jíloviště (dále jen „odvolatelé“) podle § 90 odst. 1 písmena c) správního řádu

mění ve výroku rozhodnutí

„Na pozemku parc. č. 451/1 a na části pozemku 333/2 v k.ú. Jíloviště se nachází veřejně přístupná účelová komunikace sloužící k užití chodci a silničními vozidly, určená k obecnému užívání ve smyslu § 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Účelová komunikace se nachází na pozemcích v rozsahu a průběhu dle protokolu o zaměření skutečného stavu pozemku, č.j. Pp-23/2018 ze dne 3.8.2018; zpracované Martinem Klinerem, IČ: 14479087, Bojov 99, 252 10 Čisovice, úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem; které tvoří nedílnou přílohu tohoto rozhodnutí.“

a nahrazuje se následujícím:

„Na části pozemku p. č. 451/1 a na části pozemku p. č. 333/2, oba v k.ú. Jíloviště, se nachází veřejně přístupná účelová komunikace sloužící k užití chodci a silničními vozidly, určená k obecnému užívání ve smyslu § 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Účelová komunikace se nachází na pozemcích v rozsahu a průběhu dle „Protokolu o zaměření skut. stavu pozemku; Pp-23/2018“ vč. příloh, vyhotoveného Vlastimilem Klainerem, IČ: 14479087, se sídlem Bojov 99, 252 10 Čisovice a ověřeného Ing. Martinem Klainerem, úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem; které tvoří nedílnou přílohu tohoto rozhodnutí.“

Odůvodnění

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, (dále jen „odvolací orgán“) přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, se závaznými a platnými právními předpisy a posoudil úplnost dokazování z pohledu povinností uložených správnímu orgánu těmito předpisy.

Odvolací orgán z předložené spisové dokumentace zjistil následující:

Městský úřad Černošice, odbor stavební úřad – oddělení dopravy a správy komunikací (dále jen „MěÚ Černošice“), jako příslušný silniční správní úřad obdržel dne 14.02.2018 žádost Obce Jíloviště o zahájení řízení o deklaraci existence veřejně přístupné účelové komunikace (dále jen „VPÚK“) dle § 142 správního řádu na pozemcích p.č. 451/1 a 333/2, oba k.ú. Jíloviště. V žádosti byl uveden popis současného stavu, kde se předmětná komunikace nachází, z něhož vyplynul i důvod žádosti. Tedy, že vlastníci pozemku p.č. 332/2 se dožadují přesunu cesty mimo jejich pozemek.

MěÚ Černošice oznámil následně přípisem ze dne 30.04.2018 zahájení řízení, stanovil okruh účastníků řízení, kterými byli vlastníci pozemků, na kterých se sporná VPÚK nachází. Těmto doručoval jednotlivě, ostatním účastníkům doručoval vyvěšením na úřední desce. Přípisem zároveň nařídil ústní jednání spojené s místním šetřením. V přípisu poučil účastníky řízení o jejich právech a povinnostech.

Ústní jednání se konalo dne 22.05.2018, ze kterého byl pořizen protokol. Ústního projednání se zúčastnila Obec Jíloviště, Ing. Antonín Cvrček a Ing. Martin Cvrček.

Vlastníci pozemku p.č. 333/2, k.ú. Jíloviště doložili své písemné vyjádření.

Dne 07.06.2018 obdržel MěÚ Černošice žádost Ing. Martina Cvrčka o zastavení řízení, která však nebyla podána v souladu se správním řádem, ani nebyla ve lhůtě 5 dnů doplněna oficiálním způsobem, který předpokládá správní řád.

Následně MěÚ Černošice dne 14.06.2018 vyhotovil výzvu Obci Jíloviště k odstranění nedostatků žádosti a vyzval žadatele, aby ve stanovené lhůtě doplnil svoji žádost o potvrzení zaplacení správního poplatku a plán geodetického zaměření předmětné cesty. Zároveň usnesením řízení do doby doplnění přerušil.

Dne 08.08.2018 obdržel MěÚ Černošice doplněné podání Obce Jíloviště a e-mail od starosty Obce Jíloviště, ve kterém zaslal kolaudační rozhodnutí, kterým byla schválena úprava předmětné komunikace ve svém napojení na ostatním komunikační síť s tím, že úprava zasahovala i na předmětné pozemky.

Dne 27.08.2018 zaslala místostarostka Obce Jíloviště e-mail, ve kterém se vyjádřila k obdrženému dopisu Ing. Martina Cvrčka. E-mail pana Cvrčka, ve kterém byla doložena svědecká výpověď Ing. Karla Dostálka, byl MěÚ Černošice zaslán ve stejný den. Ani toto podání nebylo učiněno v souladu se správním řádem.

Dne 28.08.2018 se dostavil Ing. Martin Cvrček na úřad nahlížet do spisu. Z jeho návštěvy byl pořízen protokol, kde požádal o zastavení řízení a předložil svědeckou výpověď bývalého starosty Ing. Karla Dostálka.

Přípisem ze dne 21.09.2018 oznámil MěÚ Černošice pokračování v řízení a vyrozuměl písemně všechny účastníky řízení o skončení dokazování a současně je výslovně poučil o jejich právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí dle ustanovení § 36 odst. 3 správní řádu. Toto ustanovení upravuje základní procesní práva účastníků vyplývající z Listiny základních práv a svobod.

Obec Jíloviště zaslala své vyjádření ke svědectví bývalého starosty, které MěÚ Černošice obdržel dne 02.10.2018. Následně se vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí Ing. Martin Cvrček.

Dne 13.11.2018 bylo vydáno meritorní rozhodnutí ve věci. Rozhodnutí bylo odvolatelům doručeno dne 27.11.2018 (Ing. Martin Cvrček), dne 30.11.2018 (Ing. arch. Karel Cvrček a Ing. Antonín Cvrček) a dne 07.12.2018 (Jan Cvrček, doručeno fikcí). Odvolatelé využili možnosti podat proti rozhodnutí řádný opravný prostředek. Společné odvolání bylo doručeno dne 10.12.2018, jedná se tedy o odvolání včasné.

Na základě podaného odvolání účastníků řízení prvoinstanční orgán neshledal důvod napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit, tudíž předal spis s odvoláním Krajskému úřadu Středočeského kraje, Odboru dopravy.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, se celým spisem důkladně zabýval a zjistil skutečnosti, které vedly k rozhodnutí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Odvolací orgán se nejprve zabýval postupem prvoinstančního správního orgánu a neshledal žádná vážná procesní pochybení, která by zakládala nezákonnost vydaného rozhodnutí, nebo která by upírala práva jednotlivým účastníkům řízení.

MěÚ Černošice postupoval, tak aby zjistil stav věci, účastníky řízení dostatečně o svých úkonech informoval a dbal, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem. Jediné, v čem odvolací orgán spatřuje pochybení MěÚ Černošice, je, že věc nevyřizoval bez zbytečných průtahů. Jestliže byla žádost podána dne 14.02.2018, pak správní orgán byl povinen dle § 47 odst. 1 správního řádu bezodkladně uvědomit všechny jemu známé účastníky o tom, že dnem podání žádosti bylo zahájeno řízení. Prvoinstanční správní orgán tak učinil až 30.04.2018. Avšak ani žadatel ani účastníci během řízení neuplatnili opatření proti nečinnosti. Nečinnost správního orgánu sama o sobě však nečiní meritorní rozhodnutí rozhodnutím nezákonným.

K samotnému řízení odvolací orgán uvádí, že podle ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne o žádosti každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo. Správní orgán takto nepostupuje, pokud může o vzniku, trvání nebo zániku určitého vztahu podat osvědčení.

Podmínkou vydání deklaratorního rozhodnutí podle ustanovení § 142 odst. 1 správního řádu je podání žádosti. Řízení podle tohoto ustanovení je řízení o žádosti. Samotná žádost, byť by měla všechny formální i obsahové náležitosti, nestačí, aby správní orgán vydal deklaratorní rozhodnutí o existenci či neexistenci právního vztahu. Žadatel musí v řízení prokázat, že vydání deklaratorního rozhodnutí v určité věci je nezbytné pro uplatnění jeho práv.

Tato podmínka může být naplněna např., když vlastník VPÚK zamezuje obecnému užívání účelové komunikace. Neodůvodněná žádost není dostačující, aby bylo zahájeno správní řízení dle § 142 odst. 1 správního řádu.

Jelikož Obec Jíloviště ve své žádosti uvedla, že vlastníci pozemku p.č. 333/2, k.ú. Jíloviště, požadují po Obci Jíloviště, aby se předmětná cesta odsunula z jejich pozemku pouze na pozemek obce, bylo prokázáno, že je popírán současný stav a tudíž bylo v pořádku, že správní orgán vyhodnotil žádost jako důvodnou. Dle § 44b zákona o pozemních komunikacích je obec účastníkem v řízeních ve věcech VPÚK nacházejících se na jejím území a to i v případě, že není jejich vlastníkem. Jelikož je tedy obci přiznáno právo být účastníkem řízení ze zákona, pak má samozřejmě i právo uplatnit žádost vůči správnímu orgánu.

Pro dokazování v řízení o určení právního vztahu platí, že správní orgán vychází z důkazů, které byly navrženy účastníky řízení – tedy obdobně jako ve sporném řízení. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné.

Řízení dle § 142 správního řádu je řízením, které nemá stanoveny zvláštním zákonem žádné dotčené orgány, ani dotčené orgány nejsou ze zákona povinny vydávat závazné stanovisko nebo vyjádření, které by bylo podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci.

Správní orgán pak veškeré důkazy, které použil jako podklad pro rozhodnutí, uvede v odůvodnění rozhodnutí.

Silniční správní orgán před vydáním rozhodnutí, kterým deklaruje nebo nedeklaruje existenci VPÚK, se musí zabývat následujícími kritérii:

1) kritéria zákonná

- zda jsou naplněny znaky pozemní komunikace uvedené v § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích,
- zda jsou naplněny znaky účelové komunikace uvedené v § 7 zákona o pozemních komunikacích,

2) kritéria daná soudní judikaturou

- předchozí souhlas vlastníka pozemku se vznikem komunikace,
- zajištění nutné komunikační potřeby některého z uživatelů.

Vymezení VPÚK dle § 7 zákona o pozemních komunikacích vychází ze tří znaků – silniční správní úřad posuzuje, zda komunikace slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí, nebo zda slouží ke spojení nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi, a v posledním případě, zda slouží k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Nemovitostí je v tomto případě myšlena jak stavba, tak pozemek.

MěÚ Černošice se zabýval v odůvodnění všemi znaky VPÚK.

Z fotodokumentace ve spisu je zřejmé, že se jedná o cestu, která je v terénu viditelná a slouží k užití silničními i jinými vozidly a chodci. Odvolací orgán dodává, že z volně dostupných mapových podkladů na internetu (<https://lms.cuzk.cz>) zjistil, že cesta v dnes patrné trase existovala min. od roku 1949. Přístupu na předmětnou cestu nebylo v minulosti nikdy bráněno, nebyla uzavřena nebo oplocena a je tedy důvodné se domnívat, že byla užívána veřejností v rámci dopravně-komunikačního systému v obci. Odvolací orgán tedy považuje za prokázané, že předmětná cesta splňuje znak dle § 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.

Komunikace umožňuje dopravní spojení jednotlivých nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi a využívá se i k obhospodařování zemědělských pozemků. V návaznosti na výše uvedené považuje odvolací orgán prokázané, že předmětná cesta splňuje znak dle § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.

Odvolací orgán dále konstatuje, že prvoinstanční správní orgán se dostatečně vypořádal i se znakem nutné komunikační potřeby. V řízení bylo prokázáno, že vlastníci přilehlých a navazujících nemovitostí využívají cestu na předmětných pozemcích z nutné komunikační potřeby, neboť v současné době neexistuje žádná alternativa, která by umožnila přístup jiným

způsobem v rozhodném okamžiku. Zároveň je nutné podotknout, že žádný z účastníků řízení nutnou komunikační potřebu nerozporoval.

Alternativa komunikačního spojení musí být srovnatelné kvality min. v základních technických parametrech. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.03.2010, č.j. 5 As 3/2009-76 k alternativě přístupu uvádí, že se správní orgán zabývá: *"...zda je případná alternativní VPÚK udržovaná, průjezdná i při špatném počasí a v zimní období, vhodná pro nezbytný obslužný provoz (např. popeláři, fekální vůz, dovoz paliva, hasiči, vůz záchranné služby apod.) Je přitom třeba přihlídnout k tomu, že osoby zúčastněné na řízení nelze spravedlivě nutit, aby svým nákladem upravili a následně udržovali a v zimním období případnou alternativní VPÚK ve větším rozsahu..."* Pokud by se fyzicky vyskytovala cesta v plné šířce umožňující přístup min. osobními vozidly na pozemku p.č. 451/1, k.ú. Jíloviště, a pozemek p.č. 333/2, k.ú. Jíloviště, by byl využíván pouze z pohodlnosti, pak by bylo možné konstatovat, že není potřeba zatěžovat soukromého vlastníka a cesta by na jeho pozemku deklarována být nemohla. Jelikož se však v posuzované době cesta na pozemku p.č. 451/1, k.ú. Jíloviště, nachází jen částečně a bylo by ji nutné teprve vybudovat, pak nelze hovořit o alternativním přístupu. Platí tedy základní předpoklad, že taková cesta, která má být alternativou, opravdu fyzicky existuje, nikoliv, že má být teprve vybudována. A není rozhodné, zda její původní trasa zanikla tím, že nebyla užívána, neboť se začala užívat v jiné trase. Odvolací orgán tedy konstatuje, že i třetí znak VPÚK byl naplněn a prvoinstančním správním orgánem dostatečně odůvodněn.

Posledním znakem, kterým se MěÚ Černošice, zabýval, byl předchozí souhlas s veřejným užíváním cesty jako VPÚK. Dle vyjádření účastníků řízení nebylo v užívání cesty nikdy bráněno, z historických map je zřejmé, že cesta byla užívána pravidelně neomezeným okruhem uživatelů. Pokud předchozí vlastník přístupu nebránil, vyslovil tak svůj konkludentní souhlas a komunikace se stala veřejně přístupnou účelovou komunikací ze zákona. Tento právní status je závazný pro všechny budoucí vlastníky pozemku. Udělení souhlasu nemusí být výslovné, postačí, když jeho vlastník o obecném užívání předmětného pozemku jako pozemní komunikace věděl, ale nevadilo mu to a aktivně užívání nebránil. Udělení konkludentního souhlasu lze prokázat pouze tak, že žádný účastník řízení nepředložil důkaz o tom, že se původní vlastník užívání bránil. Takový návrh důkazu obsahem spisové dokumentace není. Ing. Martin Cvrček sice předložil vyjádření Ing. Karla Dostálka, které sám označil jako důkaz svědeckou výpovědí, ale je zcela zřejmé, že se nejedná o důkaz s odkazem na § 55 správního řádu. Takový důkaz může provést pouze správní orgán (i na návrh účastníka řízení) a oznamuje ho všem účastníkům, aby se výsledku svědka mohli zúčastnit. Z výpisu katastru nemovitostí je zřejmé, že Ing. Martin Cvrček, Jan Cvrček a Ing. arch. Karel Cvrček získali v dědickém řízení pozemek do svého vlastnictví v roce 1980. Od této doby věděli, že je cesta užívána, nevznegli žádné pochybnosti a žádným způsobem se užívání svého pozemku nebránili nebo to v řízení neprokázali. To, že měli vždy pochybnosti, nepovažuje

odvolací orgán za relevantní projev nesouhlasu. Pokud by takové pochybnosti měli, je předpoklad, že by si nechali pozemek zaměřit dříve nebo by činili písemné kroky, kterými by se snažili tyto své obavy rozptýlit, což se neprokázalo. První doklad o nesouhlasu byl tedy učiněn až po té, co byly pozemky vyměřeny a došlo ke zpřesnění geometrického a polohového určení. Do této doby všichni uživatelé i vlastníci byli v dobré víře, kudy vede VPÚK a jejím upřesněním v terénu nemohlo dojít k zániku všech zákonných znaků VPÚK. Odvolací orgán konstatuje, že byl i znak předchozího souhlasu s veřejným užíváním naplněn a prvoinstanční správní orgán se jím zabýval.

Odvolací orgán přezkoumal dále rozhodnutí v rozsahu námitek odvolatelů a uvádí k nim následující:

Odvolatelé namítají, že silniční úřad nesplnil požadavky daném zákonem o pozemních komunikacích, judikaturou ČR a stanovisky veřejného ochránce práv, protože v rámci deklaratorního řízení vydal rozhodnutí jehož nedílná součást nepopisuje trasu VPÚK s určitostí tak, aby nebylo v budoucnu sporu o tom, v jakém rozsahu uživatelé mohou zasahovat do soukromých práv majitelů pozemku č.p. 333/2. Hranice cesty nebyly v mírně svažitém a jinak rovném terénu pozemku 333/2 bez jakýchkoli záchytných bodů v terénu geodetem vytyčeny, měření proběhlo bez účasti účastníků řízení (nebyli nikým vyzváni), geodet neobdržel od silničního úřadu zadání ani instrukce jaké body mají tvořit hranice veřejné komunikace.

Nedílná součást neobsahuje číslo pozemku č.p. 451/1, mezi souřadnicemi bodů chybějí souřadnice mezníků označující zpřesněnou hranici mezi pozemky 451/1 a 333/2 dle geometrického plánu č. 760-148/2012 v roce 2013 Ing. Milošem Voničkou. VPÚK nelze v terénu vymezit a označit tak, aby v budoucnu nemohlo dojít k jejímu poškození. Formální vadou je rozpor ve zpracovateli zaměření skutečného stavu.

Odvolací orgán konstatuje, že pro dokazování v řízení o určení právního vztahu platí, že správní orgán vychází z důkazů, které byly navrženy účastníky řízení. Správní orgán pro zpřesnění zásahů do předmětných pozemků vyzval žadatele, aby nechal zpracovat zaměření skutečného stavu. Objednatelem nebyl správní orgán, nemohl tedy ovlivnit zadání zpracování a nemohl postupovat tak, že by při pořízení důkazu museli být přítomni účastníci řízení.

Odvolací orgán uvádí, že se neztotožňuje s názorem odvolatelů, že by předložené zaměření skutečného stavu nepopisovalo dostatečně trasu VPÚK, aby nebylo možné ze zákresu poznat, kudy trasa prochází. Jednotlivé body jsou polohopisně i výškopisně zapsány, na situaci je uvedeno měřítko, tudíž veškeré vzdálenosti jsou dohledatelné příp. doměřitelné. Jelikož odvolatelé nespecifikují, jak by takový přesný popis měl vypadat, nelze tuto námitku blíže přezkoumat.

Odvolací orgán dále konstatuje, že zakres katastrální mapy byl převzat jako podklad z aktuálního snímku katastrální mapy. Je tedy možné, že vzhledem k velikosti pozemku p.č. 451/1 se číslo pozemku ve výřezu nezobrazuje. Jelikož zadání nesměřovalo k zaměření pozemku p.č. 451/1, ale k zaměření skutečného stavu v lokalitě, pak odvolací orgán nepovažuje tento nedostatek za tak významný, který způsobil nezákonnost napadeného rozhodnutí. Ze stejného důvodu pak nejsou obsaženy totožné body z geometrického plánu zpracovaného v roce 2013, neboť zadání nesměřovalo k převzetí geometrické plánu jako podkladu pro zaměření.

Formální námitce správní orgán vyhověl a upravil výrok rozhodnutí tak, aby bylo správně uvedeno, kdo skutečně zaměření zpracoval a kdo ověřil.

Odvolatelé namítají, že dle nedílné součásti rozhodnutí Pp-23/2018 není možné splnit podmínku danou zákonem č. 256/2013 Sb., katastrálním zákonem, § 37 odst. 1 písm. d), a to, že vlastníci pozemku 333/2 jsou povinni ohlásit katastrálnímu úřadu změny údajů katastru týkající se jejich nemovitostí, a předložit listinu, která tuto změnu dokládá. K tomuto katastrální úřad vyžaduje příslušné listiny a tou je geometrický plán. Nedílná součást rozhodnutí ale geometrickým plánem není.

Odvolací orgán odkazuje na rozsudek NSS č.j. 7 As 47/2012-40 ze dne 13.09.2012, kde je uvedeno, že pokud nedojde k přesnějšímu vymezení, na které části pozemků se účelové komunikace nacházejí, nečiní tato skutečnost rozhodnutí neurčitým natolik, aby bylo nicotné. „...Je tedy zásadně nezaměnitelně určeno, že se na předmětných komunikacích nacházejí účelové komunikace, přičemž jejich konkrétní poloha a rozsah nejsou stanoveny jinak než odkazem na skutkový stav v rozhodný okamžik, který však dosud podle obsahu spisu i přezkoumávaného správního rozhodnutí zjišťován nebyl. Není proto vyloučeno, že v dalším řízení podle ust. § 142 odst. 1 správního řádu bude v limitech daných nyní přezkoumávaným správním rozhodnutím konkrétně určováno, které části předmětných pozemků byly k rozhodnému dni užívány jako účelové komunikace...“ V textu rozsudku je uvedeno, že by bylo jistě přesnější, kdyby účelové komunikace byly v rozhodnutí vymeřeny např. geometrickým plánem, ale s odkazem na předchozí text to není nezbytností. Stejně tak soud uvádí vymezení geometrickým plánem jako podklad fakultativní, tedy není určeno, že by k vymezení muselo dojít pouze geometrickým plánem.

MěÚ Černošice umístil předmětnou komunikaci skutečným geodetickým zaměřením, které má větší vypovídající hodnotu, než samotný geometrický plán, který slouží pro účely katastrálního úřadu. MěÚ Černošice tak žádným způsobem nezasáhl do povinnosti vlastníků pozemku podle katastrálního zákona. Zápis do katastru nemovitostí je zcela nezávislý na rozhodnutí silničního správního úřadu. Pokud vlastníci pozemku učiní podání u katastrálního úřadu na základě rozhodnutí silničního správního úřadu, není jim žádným

způsobem bráněno, aby si nechali zpracovat geometrický plán, který je nedílnou součástí takové žádosti.

Odvolatelé namítají, že napadené rozhodnutí nesplňuje podmínku pro deklaratorní řízení, protože neuvádí v rozporu se zákonem, kdy vznikl na pozemku 333/2 právní vztah existence VPÚK.

Odvolací orgán konstatuje, že silniční správní orgán postupoval v souladu s podanou žádostí, kde se žadatel domáhal potvrzení současného stavu, zda se na předmětných pozemcích nachází VPÚK. Řízení dle § 142 správního řádu je řízením o vzniku, trvání nebo zániku určitého právního vztahu. V tomto případě se tedy jednalo o zjištění, zda právní vztah, který započal v minulosti, v současnosti stále trvá. S otázkou, od kdy je dohledatelné, že se cesta v daném místě nacházela a od kterého roku se její průběh neměnil s odkazem i na umístění vzrostlých stromů, se MěÚ Černošice vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Odvolatelé namítají, že rozsudek NSS, č.j. 6 Ans 2/2007-128 ze dne 15.11.2007 nelze aplikovat na případ existence komunikace na pozemku 333/2, neboť se jedná úplně o jinou situaci.

Odvolací orgán konstatuje, že prvoinstanční správní orgán použil citaci z uvedeného rozsudku, kde se soud vyslovil, že veřejnou cestou se stává pozemek jeho věnováním obecnému užívání, ať již vlastníkem výslovně projeveným nebo konkludentním, tj. strpěním (mlčky), aby byl pozemek takto užíván. Rovněž komunikace, u níž sice již nelze zjistit, zda byla některým z předchozích vlastníků obecnému užívání věnována, jež však byla jako veřejná cesta užívána od nepaměti z naléhavé komunikační potřeby, je VPÚK.

Nešlo tedy o přirovnání k posuzovanému případu, ale o použití obecného závěru soudu. Z tohoto důvodu neshledal odvolací orgán námítku jako důvodnou.

Odvolatelé namítají, že podle rozhodnutí silničního úřadu se VPÚK nachází na celém pozemku 451/1, což je v rozporu s odůvodněním rozhodnutí i s fotodokumentací. Odvolatelé se tak domnívají, že hranice komunikace je značně nestálá, jinak by nebylo možné, aby se v období od místního šetření dne 22.5.2018 a měřením skutečného stavu dne 3.8.2018 vrátila do hranic celého pozemku 451/1 v souladu s existencí v katastru nemovitostí. Tím, že nebyla při zpracování protokolu o skutečném stavu pozemku v terénu vytýčena žádná hranice cesty, tato hranice se živelně posunula i na pozemku 333/2 a napadené rozhodnutí již nyní neodpovídá hranicím komunikace v terénu. Jinými slovy, komunikace je nyní na celém pozemku 451/1 (v souladu s rozhodnutím), ale již není na pozemku 333/2. Podle přílohy č. 16 spisu je zřejmé, že na pozemku 333/2 vznikla ještě druhá cesta a to živelně v období 22.5.2018 – 27.8.2018. Není tedy zřejmé, kterou z těchto cest pan Vlastimil Klainer zaměřil.

Odvolací orgán připouští, že MěÚ Černošice nesprávně formuloval skutečný stav věci v tom, když konstatoval, že se na pozemku p.č. 451/1 a na části pozemku p.č. 333/2 nachází VPÚK, ačkoliv ve skutečnosti se nachází částečně na obou pozemcích. Důležité však je, že se přesná lokalizace odkazuje na zaměření skutečného stavu, kterým je umístění pevně dáno. Je tedy bezpředmětné, zda by správní orgán uvedl, že se nachází na části obou pozemků nebo, že se nachází na obou pozemcích, neboť upřesnění rozsahu je obsahem nedílné přílohy. V tomto případě odvolací orgán odvolatelům vyhověl a výrok rozhodnutí sjednotil pro oba dva pozemky stejným slovním vymezením.

Závěry, které z nepřesné formulace učinili odvolatelé, jsou však v přímém rozporu s tím, co bylo v řízení prokázáno a je obsahem spisové dokumentace. Jak již bylo uvedeno, rozsah zásahů do jednotlivých pozemků vyplývá z geodetického zaměření, který formulaci výroku rozhodnutí upřesňuje.

Odvolací orgán dále považuje za zcela prokázané, která cesta je předmětem řízení. V grafické příloze označené jako "Zaměření skutečného stavu pozemku – terén" je patrné ze zaměření jednotlivých povrchových znaků, stromů a výškového vykreslení v podobě vrstevnicového plánu, že zaměřována byla předmětná cesta.

Odvolatelé uvádějí pod bodem č. 3) Nutná komunikační potřeba, že rozhodnutí deklaruje VPÚK na pozemku 451/1 jako celku, nikoli jen na jeho části, čímž silniční úřad potvrdil, že celý pozemek 451/1 je v délce hranice s pozemkem 333/2 VPÚK v souladu se zápisem v katastru nemovitostí. Naopak pozemek 333/2 nikdy nebyl v minulosti, ať už jako část nebo celek využíván jinak, než jako orná půda k zemědělským účelům a jako takový je i dnes pod ochranou ZPF a zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu i v evidenci katastru nemovitostí. Vlastníci pozemku 333/2 vždy žili v dobré víře, že stav v terénu odpovídá stavu katastrální mapy evidované v katastru nemovitostí.

Postačovala-li komunikace č.p. 451/1 "od nepaměti" cca 170 let k obsluze dané lokality jako dostačující, pak je naprosto nesmyslné a nelogické žádat další zábor části pozemku 333/2 na rozšíření stávající komunikace 451/1, jak žádá Obec Jíloviště. Silniční úřad nutí vlastníky pozemku 333/2 strpět VPÚK na svém pozemku a tím omezuje jejich vlastnické právo, čímž porušuje zákon o pozemních komunikacích, podle kterého vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu.

Odvolací orgán odkazuje na předchozí text, kde se vyjadřoval ke změně výroku rozhodnutí s ohledem na skutečnost, že umístění předmětné cesty bylo upřesněno zaměřením skutečného stavu. Z tohoto zaměření nevyplývalo, že by se cesta nacházela na celém pozemku p.č. 451/1, proto silniční správní úřad deklaroval VPÚK podle skutečného stavu, který byl dostatečně zjištěn na obou dotčených pozemcích.

Dále uvádí, že napadené rozhodnutí je deklaratorním rozhodnutím, nikoliv konstitutivním, tudíž ve své podstatě potvrzuje současný fyzický stav komunikace. Rozhodnutím silniční

správní orgán deklaruje již existující hmotná práva a povinnosti, rozhodnutím nic neumist'uje. Silniční správní úřad svým rozhodnutím nikoho nenutí strpět užívání, jak uvádějí odvolatelé, pouze popisuje současný stav, který je nepopíratelný. Kdyby se komunikace ve skutečnosti opravdu nacházela na pozemku p.č. 451/1, tak by odvolatelé pravděpodobně nejednali s Obcí Jíloviště o přesunu cesty z jejich pozemku na pozemek obce a deklaratorní řízení by vůbec nebylo vedeno.

K omezení vlastnického práva příp. vyvlastnění ve vztahu k zákonu o pozemních komunikacích odvolací orgán sděluje, že § 17 zákona o pozemních komunikacích se týká dálnic, silnic a místních komunikací. Nevztahuje se pro účely VPÚK. Pozemek lze samozřejmě zatížit soukromoprávním ujednáním, které však nespadá do výkonu silničního správního orgánu a při řízení nebylo zjištěno, že by byl pozemek p.č. 333/2 takovým ujednáním zatížen.

Odvolatelé se stále odkazují, že jednali v dobré víře, že skutečný stav je totožný s evidovaným stavem zaneseným v katastru nemovitostí. Odvolací orgán konstatuje, že katastr nemovitostí má stále pouze evidenční charakter a při řízení ho lze využít pouze jako podpůrnou záležitost, nikoliv však jako závazný údaj, což je v souladu s platnou a užívanou judikaturou. Je na vlastníkově, aby si ověřoval, zda získaný nemovitý majetek je v souladu s takovou evidencí a je plně v jeho rukách, pokud zjistí, že dochází na jeho majetku ke změnám, aby takovou věc začal neprodleně řešit. Pokud 3 ze 4 odvolatelů získali předmětný pozemek do svého vlastnictví v roce 1980 a za celou dobu si neověřili jeho rozsah, aby bylo možné vysledovat případné změny na majetku, pak jde takové jednání k tíži odvolatelů.

Odvolatelé si zároveň odporují v tom, když tvrdí, že měli vždy pochybnosti skutečném stavu, což dle nich aktivně řešili především se starostou Ing. Karlem Dostálkem a zároveň jednali v dobré víře, že skutečný stav je totožný s evidovaným v katastru.

Odvolatelé namítají, že argumentace silničního úřadu, že spoluvlastníci pozemku 333/2 vydali souhlas nebo konkludentní souhlas ve smyslu uvedené judikatury je nesmyslná. Odvolatelé nikdy nedali souhlas s užíváním pozemku 333/2 VPÚK a není možné posuzovat existenci komunikace na základě odlišných případů v uvedených rozsudcích se situací odvolatelů.

Odvolací orgán znovu uvádí, že silniční správní úřad používá v rámci judikátů obecné závěry Nejvyššího správního soudu, které lze analogicky použít na ostatní řízení vedená dle § 142 správního řádu. Snahou rozhodně není porovnávat v nich jednotlivé případy, což ani MěÚ Černošice nečinil.

Odvolatelé uvádějí, že komunikace na pozemku 451/1 se v průběhu času po roce 1948 po převzetí užívacího práva JZD Jíloviště a Státního statku začala posouvat do strany na pozemek 333/2. Centimetr po centimetru! Komunikace na pozemku 333/2 nevznikla jako komunikace náhle a živelně. Vlastníci pozemku 333/2 byli po roce 1948 zbaveni užívacího

práva a neprováděli kontrolní zeměměřičská měření, která by posouvání hranice mezi pozemky 451/1 a 333/2. Do roku 2006 neexistovala jiná metodika měření přesnosti hranice pozemku než měření s přesností kódu kvality přesnosti bodu 8. Nebylo tedy jak správně argumentovat, že je hranice mezi pozemky 451/1 a 333/2 posunuta. Do roku 2012, kdy došlo k vypracování zpřesněného geometrického plánu, byla mezní polohová odchylka měření hranice cca 2,83 m. Podle této chyby měření nešlo s jistotou určit, kudy skutečně probíhá hranice mezi pozemky. O souhlasu o umístění komunikace na pozemku 333/2 můžeme hovořit až od zpřesnění hranice mezi pozemky 451/1 a 333/2, protože do té doby žili všichni účastníci řízení v dobré víře, že stav v katastru nemovitostí odpovídá i stavu v terénu.

Odvolací orgán uvádí, že VPÚK nemusejí vznikat živelně, ale je zcela běžné, že v průběhu let mění svou polohu tak, jak uvedli odvolatelé, tedy, že se postupně přesunují např. podle terénních možností a aktuálního stavu komunikace v závislosti na povětrnostních podmínkách. Pokud tuto skutečnost odvolatelé vysledovali u pozemku, který jim byl navrácen v roce 1980, pak měli proti takovému stavu brojit hned a v té době dostupnými prostředky. Odkaz na dobrou víru zde nemůže obstát již v kontextu toho, že geometrický plán byl vypracován a odsouhlasen v únoru roku 2013 a odvolatelé poprvé doložili požadavek na změnu vedení komunikace v prosinci 2015. Tedy po celý tento časový úsek již o užívání věděli.

Dále je zřejmé, že v roce 1997 bylo vydáno stavební povolení pro stavbu „Příjezdová komunikace pro stavbu 15 rodinných domků k.ú. Jíloviště, větev A a větev C,“ která byla zkolaudována kolaudačním rozhodnutím ze dne 09.12.2002, č.j. D 1604/00-281/6-Se. Jelikož stavba zasahovala i na pozemek p.č. 333/2, je zřejmé, že odvolatelé byli ze zákona účastníky stavebního řízení a museli mít již v této době povědomí o tom, že se na jejich pozemku nachází komunikace, i když v této době platila jiná třída přesnosti pro vytyčení pozemkových hranic, jak sami uvedli.

Odvolatelé namítají, že ortofoto není závazným právním údajem podle katastrálního zákona. Těmi jsou údaje katastru, a to parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území. Tyto údaje jsou závazné pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru.

Odvolací orgán souhlasí, že ortofotomapy nejsou závazným právním údajem podle katastrálního zákona, avšak prvoinstanční správní orgán ani takovou skutečnost netvrdil. Ortofotomapa je podpůrnou pomůckou, zda cesta v dané lokalitě existovala. Samozřejmě nemá žádnou jinou vypovídající hodnotu. V řízení dle § 142 správního řádu však katastrální údaje mají pouze evidenční charakter a správní orgán musí posuzovat skutečný stav věci, což MěÚ Černošice učinil.

Odvolatelé namítají, že silniční úřad neuznává svědectví bývalého starosty Ing. Karla Dostálka.

Odvolací orgán odkazuje na předchozí text, kde již uvedl, že se nejedná o svědeckou výpověď ve smyslu správního řádu, ale o vyjádření k věci. Ve vyjádření je konstatováno, že aktivně ze strany odvolatelů se řešila cesta K Dubíčku, ul. Hasičská a cesta U Cihelny. Avšak aktivně při řešení pozemku p.č 333/2 začali vystupovat odvolatelé až po vypracování geometrického plánu, k čemuž se již odvolací orgán vyjadřoval.

Odvolatelé namítají, že v rozhodnutí silniční správní úřad uvedl, že platné zákony ani judikatura nezná označení „obecní cesta.“ Žádost o vydání rozhodnutí Obce Jiloviště, podle kterého by byli majitelé pozemku 333/2 povinni strpět "obecní cestu" na svém pozemku, však bez výhrad přijímá a zahajuje dne 30.04.2018 zahájení řízení pod č.j. MUCE 27463/2018 OSU.

Odvolací orgán konstatuje, že MěÚ Černošice postupoval v souladu se správním řádem, tedy vyhodnotil žádost podle jejího obsahu, neboť žadatel nemusí být vždy terminologický přesný ve svých úvahách a vedl řízení o deklaraci existence VPÚK na předmětných pozemcích.

Toto řízení však nezahájil MěÚ Černošice, neboť řízení o žádosti je zahájeno dnem podání žádosti.

Odvolatelé považují za výraz arogance a šikany ze strany Obce Jiloviště, ale především silničního úřadu Černošice, jeho vyjádření, že pokud vlastník s obecným užíváním části pozemku nesouhlasí, musí svůj nesouhlas projevit do tří let od vzniku komunikace na jeho pozemku.

Odvolací orgán konstatuje, že rozsudek NSS č.j. 5 As 36/2010-204 ze dne 09.06.2011 uvádí, že: „... Vlastník pozemku je vázán být i konkludentním souhlasem svého právního předchůdce s tím, aby byl tento pozemek užíván jako veřejná účelová komunikace ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích; to však neplatí v případě, kdy k věnování pozemku obecnému užívání jako veřejné cesty došlo v době, kdy byl tento pozemek protiprávně odňat původnímu vlastníkov, pokud byl posléze tomuto vlastníkov nebo jeho právním nástupcům navrácen v restituci.“ V uvedeném rozsudku je významný následující text, že vlastník pozemku po restitučním řízení měl projevit nesouhlas s obecným užíváním jeho pozemku. V uvedeném případě, kdy byl předmětný pozemek ve vlastnictví nabyvatelky cca 4 roky, shledal Nejvyšší správní soud tuto dobu za dostatečně dlouhou na to, aby majitelka svůj nesouhlas vyjádřila a pokud tak neučinila, s obecným užíváním souhlasila konkludentně.

Stejně tomu tak bylo i v posuzovaném případě. Pokud po nabytí pozemků do vlastnictví v restitučním řízení neprojevili vlastníci předmětných pozemků svůj nesouhlas a o užívání

věděli (o existenci cesty), mohli svůj nesouhlas uplatnit, což se nestalo. Konkludentně tedy s obecným užíváním souhlasili a tento souhlas je závazný a přechází i na následující vlastníky.

Odvolatelé namítají, že v předchozím odstavci uvedený rozsudek byl vydán až v roce 2011, Sborník Ombudsmana ČR – druhé rozšířené vydání – Veřejné cesty II vyšel v roce 2011, zatímco odvolatelé jednali se starostou Obce Jiloviště Ing. Dostálkem o řešení situace od roku 1998. Navíc, je zřejmé, že stát a úřady samosprávy se zákonem o pozemních komunikacích se naučily zacházet až okolo roku 2008.

Odvolací orgán konstatuje, že silniční správní orgán rozhoduje podle právních předpisů a judikatury platných v době rozhodování. Z tohoto důvodu je nutno přisvědčit silničnímu správnímu úřadu, že posuzoval věc s ohledem na platnou legislativu.

Odvolatelé v řízení neprokázali, že by užívání od roku 1980, kdy získali pozemek p.č. 333/2 do svého vlastnictví, nějakým způsobem užívání bránili, ačkoliv jak tvrdí, měli vždy pochybnosti. Tyto pochybnosti však mohli rozptýlit, kdyby je řešili např. tím, že když měli pocit, že se cesta "centimetr po centimetru" přesouvala na jejich pozemek, tak mohli nechat vytyčit pozemek i za předchozí třídy přesnosti měření. Nebo mohli vystoupit ve výše citovaném stavebním řízení v roce 1997, jehož byli jako vlastníci dotčeného pozemku účastníky. Nic takové však v řízení prokázáno nebylo.

Odvolatelé v textu odvolání upozornili na skutečnost, že považují za střet zájmů, že JUDr. Hireš jako zaměstnanec Odboru dopravy Krajského úřadu Středočeského kraje se krátce angažoval jako právní poradce odvolatelů v tomto případě, a to v období jara 2016, kdy pro Krajský úřad Středočeského kraje nepracoval.

Odvolací orgán konstatuje, že nespatřuje jednání JUDr. Hireše za střet zájmů, neboť poradenství prováděl v období, kdy nebyl zaměstnancem úřadu a v odvolacím řízení nevystupuje jako oprávněná úřední osoba.

Odvolací orgán, přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, podrobně se seznámil se spisovým materiálem souvisejícím s předmětem řízení a neshledal zákonný důvod ke zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí. Posuzoval předmětnou záležitost ve všech souvislostech, jak po stránce procesní, tak po stránce věcné, nezávisle na zjištění a hodnocení orgánu prvního stupně. Prvoinstanční správní orgán se nedopustil v řízení žádných zásadních pochybení, které by měli vliv na výrok rozhodnutí. V některých částech odvolací orgán pouze doplnil zdůvodnění, neboť považoval za nutné určité skutečnosti dovysvětlit. To však nezakládalo důvod rušit odvoláním napadené rozhodnutí a nařizovat nové projednání, neboť by to bylo v rozporu se zásadou rychlosti a procesní ekonomie dle § 6 odst. 1 správního řádu. Zároveň odvolací orgán vyhověl odvolací námitce a výrok rozhodnutí změnil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze odvolat podle § 91 odst. 1 správního řádu.

(otisk úředního razítka)

Ing. Kateřina Svobodová

odborný referent silničního hospodářství

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne: 9. 4. 2019

Sejmuto dne:

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí.

Obdrží

Účastníci řízení:

- Obec Jíloviště, Pražská 81, 252 02 Jíloviště, IDDS: e8rbs4j
- Ing. Antonín Cvrček, Pražská 54, 252 02 Jíloviště
- Jan Cvrček, Pražská 2, 252 02 Jíloviště
- Ing. arch. Karel Cvrček, U Ovčína 1470, 263 01 Dobříš
- Ing. Martin Cvrček, Pražská 147, 252 02 Jíloviště

- Městský úřad Černošice, Podskalská 19, 120 00 Praha 2, IDDS: u46bwy4

(s žádostí o vyvěšení dokumentu na úřední desce a zpětné zaslání dokumentu s potvrzením o vyvěšení po dobu 15 dní)

- Obecní úřad Jíloviště, Pražská 81, 252 02 Jíloviště, IDDS: e8rbs4j

(s žádostí o vyvěšení dokumentu na úřední desce a zpětné zaslání dokumentu s potvrzením o vyvěšení po dobu 15 dní)

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podpisující:	Ing. Kateřina Svobodová
Organizace, OJ:	Odbor dopravy
Sériové č. cert.:	3637450
Vydavatel cert.:	PostSignum Qualified CA 2
Datum a čas:	09 04 2019 08 11 36
Důvod:	
Místo:	